

Наснились двійко на ділянці поля...

Ганна Синьоок

Найсвітлішій пам'яті моїх Мами й Тата

Наснились двійко на ділянці поля.
Вже й тракторець землю вправно плужив.
А потім щось посіяли –
і сходили
росточки зелененькі на закрайках.

І я торкалась їх, рівняла пагони,
і відчувала затишок і спокій...
Бо чула мамин, татів голоси...
Стремів поодаль одинак вітряк,
що синявою схожий був на небо...
І річка, що звивалася ще далі...

Я впізнавала те й не впізнавала...
Але чомусь я знала, точно знала,
що то село на ймення Синьооківка...
То татова місцина споконвік...

Тепер вони там опліч сіють казку...
Моє дитинство сіють на віки...

/Ганна Синьоок, зі зб. "Меседжі кави й каменю"/